

תלמוד בבלי מסכת יבמות דף סד עמוד ב

א"ל רב יוסף בריה דרבא לרבא, בעי מיניה מרב יוסף: הלכה כרבי? ואמר לי: אין; הלכה כרבן שמעון בן גמליאל? ואמר לי: אין, אחוכי אחיך בי! א"ל: לא, סתמי היא, ופשיט לך: נישואין ומלקיות - כרבי, וסתות ושור המועד - כרבן שמעון בן גמליאל.

תוספות מסכת יבמות דף סה עמוד א ושור המועד - רבי לא פליג אקרא אלא כלומר התם מתקיימין דברי רשב"ג דלא מיתחזיק אלא בתלת זימני.

שיטה מקובצת מסכת בבא קמא דף לז עמוד ב

ושמואל אמר עד שתשלוש בדילוג. פירוש הקונטרס ולדידיה נעשה מועד בנגיחה רביעית משמע שרוצה לומר דבנגיחה רביעית ישלם נזק שלם. ואין זה מחוור דהא כיון דזימנא קמייתא לא ממנינא הוא אם כן לא ישלם נזק שלם עד נגיחה חמישית דהא פירשנו לעיל דקיימא לן דעד נגיחה רביעית לא מחייב. אלא נראה דבנגיחה רביעית הוא מוחזק להיות מועד לכשיגח עוד שישלם נזק שלם. וא"ת והא בברייתא דלעיל קתני נעשה מועד לסירוגין אלמא זימנא קמייתא ממנינא ופירש הקונטרס כי היכי דפליגי הכא פליגי התם דלשמואל לא מחייב עד נגיחה חמישית. וי"ל דמוקי לה לברייתא דלעיל כרבי דאמר בתרי זימני הויא חזקה ולכך הוי מועד לסירוגין אף דזימנא קמייתא לאו ממנינא היה. אי נמי לא דמי דהתם הסירוגין הן שוין והוי כמו חמשה עשר בחודש זה וחמשה עשר בחודש זה דפירשתי לעיל דזימנא קמייתא הוי ממנינא אבל בשאין הסירוגין שוין אז לא הויא קמייתא ממנינא. **תלמיד הר"פ ז"ל.**

בית הבחירה (מאירי) מסכת בבא קמא דף כג עמוד ב

והלכה כר' יהודה בהעדה וכו' מאיר בחזרה לתמותו ויש פוסקין בהעדה שבשלישית חייב וסוברים שזהו דעת רבא בגמ' ונסח הדברים מאי טעמא דר' יהודה אמר אביי תמול חד מתמול תרי שלשום תלת ולא ישמרנו ברביעית רבא אמר תמול מתמול חד הוא והכי קאמר אם מתמול שלשום הוא ולא ישמרנו האידינא חייב ומפרשים האידינא בשלישית שאם לא כן במה נחלקו ומ"מ קשה לפירוש זה שהרי רבא עצמו אמר וסתות ושור המועד כרשב"ג דאמר לשלישי תנשא לרביעי לא תנשא אלא עיקר הפירוש שלא נחלקו אביי ורבא אלא במשמעות דורשין ודברי רבא פירושם מתמול חד שלשום תרי אם מתמול שלשום הוא ולא ישמרנו בשלישית האידינא חייב במה שיגח מכאן ואילך ואף לדעת מפרשים שחולקין הם בין שלישית לרביעית מ"מ הלכה ברביעית ואם מפני שקשה להם שכל מחלוקת אביי ורבא הלכה כרבא אין אנו חוששין לכך שאין עיקר מחלוקת זה שלהם שהרי נחלקו בה גדולים מהם כמו שאמרו וסתות ושור המועד הלכה כרשב"ג כמו שכתבנו וכל שאין עקר המחלוקת שלהם אינו בכלל הדברים הנזכרים על שמם וכבר העירונו בדבר זה במסכת חולין:

תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף כח עמוד א גמ'. אמר ר' יוחנן, שמעתי מהולכי אושא שהיו אומרים: מנין לחזקה ג' שנים? משור המועד, מה שור המועד כיון שנגח ג' נגיחות - נפק לי' מחזקת תם וקם ליה בחזקת מועד, ה"נ כיון דאכלה תלת שנין - נפק לה מרשות מוכר וקיימא לה ברשות לוקח

רמב"ם הלכות נזקי ממון פרק ו הלכה ז בהמה שהועדה וחזרה בה מדבר שהועדה לו חזרה לתמותה, כיצד, שור שהועד ליגח וחזר שלא ליגח אף על פי שהוא נוגף הרי זה תם לנגיחה, ומאימתי היא חזרתו עד שיהיו התינוקות ממשמשין בו ואינו נוגח, וכן בשאר הדברים שהועד להן עד שימשמשו בו ולא יהיה עושה אותן

שיטה מקובצת מסכת בבא קמא דף כד עמוד ב

וא"ת והאיך יתחייב נזק שלם מנגיחה רביעית והלא נגיחה רביעית היא פשיעה שלישית לבעלים שהרי בנגיחה ראשונה לא פשע שהרי לא התרו בו ואם כן לא היה לו להתחייב עד פשיעה רביעית לאחר התראה דהיינו בנגיחה חמישית כמו דאמרינן דעד נגיחה רביעית לא מחייב. ויש לומר דלעולם מתחייב באותו היזק שהוחזק כבר להיות פושע והיזק דרביעית נעשה אחר שהוחזק פושע בשמירתו שכבר פשע שלש פעמים כשהזיק בפעם זו ואי ליעודי תורא אינו משלם נזק שלם בנגיחה שלישית שהרי בשעה שהזיק לא הוחזק עדיין השור להיות נוגח. ... **כל זה דקדק מורי הר"ר פרץ שיחיה. ע"כ.**